

รายงานการประชุม
สภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๓

(สมัยวิสามัญ สมัยที่สอง)

วันพฤหัสบดีที่ ๑ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๐

ฉบับสำนักงานพิมพ์

ครั้งที่ ๑ ถึง ครั้งที่ ๓๐ (สมัยวิสามัญ สมัยที่สอง) พ.ศ. ๒๕๖๐

ครั้งที่ ๓/๒๕๕๐ (วิสามัญ) สมัยที่ ๒
วันพฤหัสบดี ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๐

๑. เรื่องแจ้งต่อที่ประชุม

(๑) นายพันเอก หลวงชาญสงคราม สมาชิกประเภทที่ ๒
ลาป่วยตลอดสมัยประชุม

๕๐

(๒) นายนิติ ไสร์ดี (ชลบุรี) ขอลาตลอดสมัยประชุม

๕๐

๒. กระตุ่ถาม	
(๑) เรื่อง การขยายสหกรณ์ ของนายหอมจันทร์ วัฒนวิจารย์	๔๐
(๒) เรื่อง ขอให้งดการอนุญาตตัดฟันไม้ยาง ของ ชุนคุรุการ- พิจิตร	๔๑
(๓) เรื่อง อากรำน้ำ ของ นายหอมจันทร์ วัฒนวิจารย์	๔๒
(๔) เรื่อง เงินรางวัลครูประจำบาล ของ นายเจือ ศรียาภย์	๔๒
(๕) เรื่อง คนป่วยโรคเรื้อน ของ พันเอก พระยาวิเศษ สิงหนาท	๔๓
(๖) เรื่อง ความเห็นของสภาจังหวัดและรายงานคลังจังหวัด ของ นายมงคล รัตนวิจิตร	๔๔
(๗) เรื่อง ปลัดอำเภอกับนายอำเภอยุ่ช่วย ของ ชุนอินทรภักดิ์	๔๕
(๘) เรื่อง งดการส่งผู้พิพากษาฝึกหัดไปช่วยพิจารณาความ ที่ศาลจังหวัด ของ หลวงศรีประกาศ	๔๖
๓. ร่างพระราชบัญญัติ โอน ที่ดิน ซึ่งเป็น สาธารณสมบัติของ แผ่นดิน ตำบลเจ้าพระยามานุวงศ์ อำเภอบางยี่เรือ จังหวัด ธนบุรี ให้แก่นางสาวลับ แสงชูโต นางสาวหลง แสงชูโต และนางสาวยิ้ม แสงชูโต พุทธศักราช ๒๔๘๐ ของรัฐบาล	๔๘
๔. ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ เพื่อจัดสร้างการ ชลประทาน ในจังหวัดลำปาง พุทธศักราช ๒๔๘๐ ของรัฐบาล	๕๐
๕. ร่างพระราชบัญญัติ โอน ที่ดิน ซึ่งเป็น สาธารณสมบัติ ของ แผ่นดิน ตำบลระแหง อำเภอตากหม่มแก้ว จังหวัดปทุมธานี ให้แก่นายเฉีย แซ่หลิม พุทธศักราช ๒๔๘๐ ของรัฐบาล	๕๑
๖. ร่างพระราชบัญญัติควบคุมการเหมืองฝายและพนัง พุทธ- ศักราช ๒๔๘๐ ของนายบุญมี ตุงกนาคร (ลำพูน)	๕๒
๗. ญัตติขอให้ตั้งกรมการตรวจรายงานการประชุมสภา ฯ เพิ่มอีก ๑ ชุด ของพระพิณิจรนาคร (เชียงใหม่)	๕๕

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๓ / ๒๔๘๐ (วิสามัญ) สมัยที่ ๒

วันพฤหัสบดี ๑ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๔๘๐

ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๑๕.๒๘ นาฬิกา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
วันนี้มีสมาชิกมาประชุม ๘๓ ท่านเป็นองค์
ประชุมแล้ว ข้าพเจ้ามีเรื่องที่จะ
แจ้งให้ที่ประชุมทราบเพื่อขออนุมัติ คือ
นายพันเอก หลวงชาญสงคราม ขอลา
ป่วยตลอดสมัยประชุมนี้ เมื่อไม่มีผู้ใดคัด
ค้านข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุมนี้อนุมัติ ไป
ลาฉบับที่ ๒ คืออนาณัติ ไสริต ขอลา
ตลอดสมัยประชุมวิสามัญนี้ เมื่อไม่มีผู้ใด
คัดค้าน ข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุมนี้อนุมัติ
วาระต่อไปกระทั่ ๆ ของขุนคุรุการพิ-
จิตร เรื่องขอให้งดการซื้อชาย กลองปาก
ทางและกลองทอง รัฐบาล ไม่พร้อมที่จะ
ตอบ กระทั่ต่อไป ของนายหอมจันทร์
วัฒนวิจารณ์ เรื่องการขยายสหกรณ์

นายหอมจันทร์ วัฒนวิจารณ์
(ผู้แทนราษฎรจังหวัดฉะเชิงเทรา) :
ข้าพเจ้าขอตั้งกระทั่ถามรัฐมนตรี

ว่าการกระทรวงเกษตรฯ ดังนี้ ๑. ชาวนา
โดยทั่ ๆ ไปไต่ยากจนลงเป็นลำดับ นับ
แต่ราคาข้าวถูกเป็นต้นมา ทั้งการทำนา
ก็ปรากฏผลเสียหายอยู่เสมอ เฉพาะอย่าง
ย้งในจังหวัดของข้าพเจ้า ชาว นา โดย
มากหมกทุนรอนที่จะประกอบอาชีพ ครั้น
จะไปกู้หนี้ยืมสินผู้อื่น หรือก็เสียดอกเบี้ย
แพง ไม่สามารถจะหาส่งได้ เท่าที่
สหกรณ์ได้เปิดสมาคม ขยายออกไป ช่วย
เหลือนับว่าได้ผลดี แต่มีอีกหลายตำบลซึ่ง
มีสภาพเท่ากันหรือยิ่งกว่าตำบลที่เปิดแล้ว
ย้งหาได้เปิดไม่ เป็นเหตุให้ไม่ได้รับความ
เสมอภาคกัน จึงขอทราบว่าการ จะ
ขยายสหกรณ์ ออกไป ให้ทั่ทั้งจังหวัดจะ
ได้หรือไม่ เพื่อจะได้ช่วยเหลือชาวนาได้
ทั่ถึง ๒. สหกรณ์รูปอื่น เช่นสหกรณ์
การค้า สหกรณ์การประมง เป็นต้น
เป็นเครื่องอุปกรณ ให้ราษฎรมีทุนรอน
ประกอบอาชีพ ทั้งเป็นอาชีพที่สำคัญอัน

สมควรถวายความช่วยเหลือ รัฐบาลได้
คำริช่วยเหลือ ราษฎร ด้วยการ จัดตั้งสห-
กรณ์ดังกล่าวแล้วหรือไม่

พ.อ.พระยาฤทธิอัคเนย์ (รัฐ-
มนตรีว่าการ กระทรวง เกษตรรา-
ชการ) : รัฐบาลขอตอบว่า ๑. การที่จะ
ให้จัดตั้ง สหกรณ์ ให้ทั่วถึง ทั้ง จังหวัด ใน
ขณะนั้น ยังจัดทำไม่ได้ เพราะเงินทุน
มีอยู่โดยจำกัด ๒. การจัดตั้งสหกรณ์รูป
อื่น ๆ รัฐบาลคำริและกำลังทดลองกระ-
ทำอยู่แล้ว จะได้ขยายต่อไปเป็นลำดับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
กระทู้ต่อไป กระทู้ที่ ๓ ของขุนคุรุการ
พิจิตร เรื่องขอให้จัดการอนุญาตตัดฟัน
ไม้ยาง

ขุนคุรุการพิจิตร (ผู้แทนราษฎร
จังหวัดพิจิตร) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้นี้
ตามรัฐธรรมนูญว่าการกระทรวง เกษตรรา-
ชการ ดังนี้ ๑. จะงดการให้อนุญาตตัดโค่น
ต้นยางเสียชั่วคราวจะได้หรือไม่ เพราะเหตุ
ใด ๒. จะออกอนุญาตเจาะเผา น้ำมันยางให้
แก่ผู้เคยเจาะเผามาแล้วเดิมจะได้หรือไม่
๓. จะมั้นนโยบายป้องกันราษฎรไม่ให้เข้าไป
ทำสวนกล้วยในป่ายาง จะได้หรือไม่

พ.อ.พระยาฤทธิอัคเนย์ (รัฐ-
มนตรีว่าการ กระทรวง เกษตรรา-
ชการ) :

รัฐบาลขอตอบว่า ๑. เรื่องนี้รัฐ-
บาลได้เคยตอบกระทู้ถามที่ ๒๔/๒๔๗๕
ของผู้แทน ราษฎร จังหวัดตาก ครั้ง หนึ่ง
แล้ว ในกระทู้นี้ขอตอบยืนยันเช่นเดียว
กับ ๒. การที่จะออกอนุญาตเจาะเผาทำน้ำมัน
ยางให้แก่ผู้เจาะเผาคนเดิม นั้น ทางการ
ก็ได้พยายามปฏิบัติอยู่แล้ว การที่ต้อง
เปลี่ยนมือกันอยู่บ้างก็เนื่องจากผู้รับ อนุ-
ญาติเดิม ไม่ประสงค์รับอนุญาตต่อไป
บ้าง มีเหตุอื่นเป็นต้นว่าต้นยางเกิดอยู่
ในที่ที่มีโรคหรือที่กรรมสิทธิ์ ซึ่งเจ้าของ
หรือผู้ครอบครองไม่ยินยอม ให้เจาะเผา
บ้างดังนี้ เป็นต้น ๓. การบ่อนกันไม่ให้
ราษฎรเข้าไปทำสวนกล้วยในป่ายางทั่ว ๆ
ไปนั้น เวลานี้ได้ประกาศให้ พระราช
บัญญัติออกโรคที่คิน (ฉบับที่ ๖)
พ.ศ. ๒๔๗๕ แล้ว การจับจองหรือ
ครอบครองที่คินตามพระราชบัญญัตินี้จำ
ต้องได้รับ อนุญาต จากเจ้าพนักงาน
การที่บุคคลเข้าไปทำประโยชน์ ในป่ายาง
โดยพลการนั้น ย่อมไม่มีสิทธิ์ในที่คินและ
คินยางแต่อย่างใดเลย อนึ่ง เวลานี้ทางการ
กำลังพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับ
การสงวนป่า เพื่อวางระเบียบการควบคุม

คุมป่าไม้อีกโสดหนึ่งอยู่แล้ว

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
กระทู้ต่อไป ของ นาย หอม จันทน์ วัฒนวิ-
จารณ์ เรื่อง อากรค่าน้ำ

นาย หอม จันทน์ วัฒนวิ จารณ์
(ผู้แทนราษฎร จังหวัดฉะเชิงเทรา) :
ได้ทราบข่าวว่ารัฐบาลจะปรับปรุงพระ-
ราชบัญญัติ อากรค่าน้ำใหม่ และจะ
เสนอต่อสภาผู้แทนราษฎร ในปี พ.ศ.
๒๔๗๙ นี้ เวลาที่ได้ล่วงเลยมาจนจะสิ้น
สมัยประชุมวิสามัญอยู่แล้ว แต่เหตุใดรัฐ-
บาลจึงยังมิได้เสนอพระราชบัญญัติ ตามที่
ได้รับรองไว้นั้น

ขุนสมาหารหิตะคดี (รัฐมนตรี
ช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) :
กระทรวงการคลังกำลังพิจารณา ร่วมกับ
กระทรวงเกษตรธิการ จะพยายามให้
เสร็จโดยเร็ว

นายหอมจันทน์ วัฒนวิ จารณ์
(ผู้แทนราษฎรจังหวัดฉะเชิงเทรา) :
ที่ว่าจะให้เสร็จโดยเร็ว นั้น จะทัน ใน
พ.ศ. นี้หรือไม่

ขุนสมาหารหิตะคดี (รัฐมนตรี
ช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) :

เรื่องนี้อาจจะเรียนกับ ท่านสมาชิกผู้
นั้น ว่า การทำนั้นไม่ใช่อยู่ที่กระทรวง
การคลังแห่งเดียว รวมมือกับ กระทรวง
เกษตร ฯ ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่อยู่ด้วย
และทางการก็ได้พยายามที่จะเร่งรัด และ
ถ้าพูดถึงความตั้งใจจริงตั้งใจที่จะ
พยายามให้ทันในสมัยนี้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
กระทู้ต่อไปของนายเจือ ศรียากย์ เรื่อง
เงินรางวัลครูประชาบาล

นายเจือ ศรียากย์ (ผู้แทน
ราษฎรจังหวัดสงขลา) : ข้าพเจ้าขอ
ตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
มหาดไทยดังต่อไปนี้ กระทรวงมหาดไทย
ได้จัดให้เงินรางวัลแก่นักใหญ่บ้านที่ได้
ทำความดีความชอบเป็นอย่างดีแล้วนั้น
ก็เพื่อจะให้ได้รับผลในทางปกครอง ทาง
ปราบปรามโจรผู้ร้ายดียิ่ง ๆ ขึ้นไปอีก
ข้าพเจ้าขอถามท่านรัฐมนตรีว่าการกระ-
ทรวงธรรมการว่า ๑. จะจัดให้ครูประชา
บาลได้รับเงินรางวัลเช่นแก่นักใหญ่บ้าน
บ้างจะได้หรือไม่ ๒. เวลานี้ครูประชาบาล
ได้รับเงินบำเหน็จรางวัลอะไรเป็นพิเศษ

จากกระทรวงธรรมการอีกบ้าง นอกจาก
เงินเดือน

ขุนประเจตดรณพันธ์ (รัฐมนตรีว่า
การกระทรวงธรรมการ) : เลขานุการ ๑. จะทำเช่นนั้นไม่ได้ เพราะ
กำหนดผู้ใหญ่บ้าน ไม่มีเงินเดือน เมื่อทำ
ความดีความชอบจึงจะได้รางวัลเป็นบำ-
เหน็จ ส่วนครูประชาบาลนั้น มีเงินเดือน
ประจำเมื่อปฏิบัติราชการในหน้าที่เป็นผล
ก็ย่อมได้รับการพิจารณาเลื่อนเงินเดือน
เป็นรางวัลอยู่แล้ว ๒. ครูประชาบาลทำ
หน้าที่ครูซึ่งเป็นการงานในหน้าที่โดยตรง
และเมื่อทำความดีความชอบก็ได้รับการ
พิจารณาเลื่อนเงินเดือนเป็นบำเหน็จ
รางวัลอยู่แล้ว หากว่าครูประชาบาลทำ
ความชอบพิเศษในราชการส่วนอื่น
นอกจากการงานในหน้าที่ก็ย่อมเป็น
หน้าที่ของทางราชการส่วนนั้น ๆ
จะพึงพิจารณาบำเหน็จรางวัลให้เป็นพิ-
เศษตามสมควร เมื่อออกจากหน้าที่โดย
ไม่มีความผิดอาจได้รับรางวัลตามระเบียบ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
กระทู้ต่อไปของ พระยาวิเศษสิงหนาท
เรื่องคนป่วยโรคเรื้อน

พ.อ. พระยาวิเศษสิงหนาท
(ผู้แทนราษฎรจังหวัดนครนายก) :
ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงมหาดไทยดังต่อไปนี้ ๑.
บันทึกปรากฏว่ายังมีคนที่ป่วยด้วยโรคเรื้อน
เที่ยวเฟ้นฟ่านอยู่ทั่วไป และเป็นจำนวน
มากได้อาศัยหลบนอนที่บริเวณท่าน้ำเชิง
สะพานพระพุทธยอดฟ้าในเวลาค่ำคืนทั้ง
นี้รัฐบาลได้ทราบหรือหาไม่ และจะจัดการ
ช่วยเหลือเขาได้อย่างไร ๒. เมื่อ พ.ศ.
๒๔๗๗ รัฐบาลได้รับเอาร่างพระราช
บัญญัติควบคุมผู้ป่วยโรคเรื้อนของท่าน
สมาชิกผู้หนึ่งไปพิจารณานานแล้ว ขอ
ทราบว่าได้เป็นไปเพียงใด และเมื่อใดรัฐ
บาลจะได้เสนอร่างพระราชบัญญัตินั้นต่อ
สภาฯ

น.ต. หลวงธำรงนาวาสวัสดิ์
ร.น. (รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
มหาดไทย) : รัฐบาลขอตอบว่า ๑. คน
ป่วยเป็นโรคเรื้อนที่เที่ยวเฟ้นฟ่านและ
อาศัยหลบนอนตามที่สาธารณะต่าง ๆ นั้น
รัฐบาลได้ทราบและได้พยายามช่วยเหลือ
เคยจัดการส่งตัวไปโรงพยาบาลโรคเรื้อน
ที่พระประแดงอยู่เสมอ ๒. ร่างพระราช
บัญญัติควบคุมผู้ป่วยโรคเรื้อนของสมาชิก

ผู้หนึ่งซึ่งรัฐบาลรับมาพิจารณานั้น เป็นเรื่องที่จะต้องพิจารณาเกี่ยวเนื่องกันกับการจัดให้มีสถานที่หรือคลินิกโรคเรื้อนขึ้น ซึ่งรัฐบาลกำลังดำเนินการอยู่แล้ว โดยจัดการก่อสร้างเรือนพยาบาลเพิ่มเติมขึ้นในโรงพยาบาล โรคเรื้อนที่มีอยู่แล้วที่ พระประแดง และจัดการก่อสร้างในโรงพยาบาลขึ้นใหม่ที่จังหวัดขอนแก่น ในภาคอีสาน เมื่อได้มีสถานที่เพียงพอที่จะรับผู้ป่วยเป็นโรคได้แล้ว จึงจะดำเนินการ ในเรื่องเสนอร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวนี้ต่อไป

พ.อ. พระยาวิเศษสิงหนาท (ผู้แทนราษฎร จังหวัดนครนายก) : ข้าพเจ้าขอซักถามว่าการที่ไ้รวบรวมหรือเก็บคนป่วยโรคเรื้อนไปรักษานั้นโดยการบังคับ หรือว่าเมื่อเขาเต็มใจแล้วจึงไป ถ้าเมื่อเขาไม่เต็มใจแล้วไม่ไป หรือทำอย่างไร

น.ต. หลวงธำรงนาวาสวัสดิ์ ร.น. (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) : คือในเรื่องนี้เราจัดการได้หลายวิธี ในชนิดที่จะเป็นอันตรายต่อสาธารณสุขโดยทั่วไป ถ้าแม้ว่าไม่เต็มใจเราก็เอาไป แต่ชนิดที่เขาเต็มใจสมัครไปนั้นก็มีอีกประเภท ๑ ความยากลำบากมีตั้งว่า

เมื่อเขาเข้าไปอยู่ในสถานที่พยาบาลแล้ว เขาได้หลบหนีไปนั้น ไม่มีวิธีใดในการที่จะลงโทษ ก็หมายความว่าเราจะไปออกข้อบังคับ ในการที่จะลงโทษคนป่วย เช่นนี้ทำไม่ได้เมื่อเป็นเช่นนี้จับไปได้สัก ๔-๕ วันแล้วเขาก็หนีไป บางทีเขาก็เอาข้าวเขาของของโรงพยาบาลไปด้วย

พ.อ. พระยาวิเศษสิงหนาท (ผู้แทนราษฎร จังหวัดนครนายก) : ข้าพเจ้าขอซักต่อไปว่า ตามที่รัฐบาลได้ตอบมาแล้วว่า แปลว่าเขาไม่ชอบใจอยู่ที่หนีไป ก็ตั้งนี้เนื่องจากเรา ไม่มีกฎหมาย เพราะฉะนั้นรัฐบาลจะเสนอกฎหมายเรื่องนี้ได้ประมาณสักเมื่อใด

น.ต. หลวงธำรงนาวาสวัสดิ์ ร.น. (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ได้โต้ตอบในกระทู้ข้อ ๒ แล้วว่า กฎหมายนั้นเราจะออกเมื่อใดก็ได้ ออกเดี๋ยวนี้ก็ได้ แต่ถ้าออกไปแล้วด้วยรัฐบาลไม่ได้คำนึงอะไรเลย เป็นต้นว่าเราส่งให้คนโรคเรื้อน ไปอยู่ในโรงพยาบาลหมด เมื่อเช่นนั้นก็เมื่อรัฐบาลไม่มีโรงพยาบาล จะไปออกกฎหมายเพื่อประโยชน์อะไร และได้ตอบในกระทู้ข้อ ๒ แล้วว่า จะได้

จัดการเสนอ ในเมื่อสถาน ที่มืพอ ที่จะจัดการกับคนพวกนี้แล้ว

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
กระทู้ต่อไปของนายมงคลรัตนวิจิตรเรื่อง
ความเห็นของสภาจังหวัดและรายงานคลัง
จังหวัด

นายมงคล รัตนวิจิตร (ผู้แทน
ราษฎร จังหวัด นคร ศรีธรรมราช) :
ข้าพเจ้าขอตั้ง กระทู้ถาม รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงมหาดไทยดังต่อไปนี้ ๑. ความ
เห็นของสภาจังหวัดที่ให้คำแนะนำแก่รัฐ-
บาล ในเรื่องต่าง ๆ ทางบำรุงบ้านเมือง
แทบทุกจังหวัดได้มาตกค้างอยู่ที่กระทรวง
มหาดไทยมากมาย โดยไม่ได้พิจารณาสั่ง
การประการใดเลย จริงหรือไม่ ๒. กรมมา
ธิการจังหวัด นคร ศรีธรรมราช ได้ตรวจ
และรายงานผลแห่งการสอบสวนการคลัง
ของจังหวัดเมื่อเดือน กุมภาพันธ์ ก่อน
ได้ความว่า การคลังบกพร่อง บางราย
อาจเป็นไป โดยทุจริตก็มี ท่านได้ทราบ
และจัดการอย่างไรหรือไม่

น.ต. หลวงธำรงนาวาสวัสดิ์ ร.น
(รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย):
รัฐบาลขอตอบว่า ๑. การ พิจารณาความ
เห็น ของสภาจังหวัด ที่ให้คำแนะนำแก่

รัฐบาลในเรื่องต่าง ๆ ในหน้าที่ของกระทรวง
มหาด ไทย นั้น กระทรวงมหาดไทย
ได้ดำเนินการพิจารณาเป็นลำดับไปมิได้
ตกค้างอยู่มากมายถึงกระทู้ถามนี้ แต่โดย
เหตุที่ได้มีการ ส่ง ระดับข้อแนะนำ ของ
สภาจังหวัดในบางประการ เช่นคำแนะนำ
ที่อยู่นอกอำนาจหน้าที่ของสภาจังหวัด
เป็นต้น จึงอาจทำให้เข้าใจไปว่ากระทรวง
มหาดไทยยังมิได้พิจารณาข้อแนะนำนั้น ๆ
ก็เป็นได้ ๒. กระทรวงมหาดไทย ได้
ทราบแล้วโดยรายงานการ สอบสวนการ
คลัง ทางจังหวัด ของ คณะ กรรมการซึ่ง
เวลานี้ก็ได้ ขอให้กรรมการ ตรวจเงิน
แผ่นดิน ช่วยตรวจสอบบัญชี การเงิน อีก
ชั้นหนึ่ง เมื่อได้ความประการใดแล้ว ก็
จะได้พิจารณาต่อไปตามควรแก่กรณี

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
กระทู้ต่อไปของขุนอินทร ภักดีเรื่อง ปลด
อำเภอกับนายอำเภอผู้ช่วย

ขุนอินทรภักดี (ผู้แทนราษฎร
จังหวัด เพชรบูรณ์) : ข้าพเจ้าขอตั้ง
กระทู้ถาม รัฐมนตรีว่าการ กระทรวง
มหาดไทยดังต่อไปนี้ ๑. รัฐบาลมีนโยบาย
อย่างไร ในการที่ ตั้งตำแหน่ง นาย อำเภอ
ผู้ช่วยขึ้นใหม่ ซึ่งแต่เดิมมาก็มีตำแหน่ง

แห่ง ปลัดอำเภออยู่แล้ว ๒. การงาน ความรับผิดชอบและชอบของนายอำเภอผู้ช่วย กับปลัดอำเภอต่างกันอย่างไรเพราะเหตุใด ๓. ถ้าความ รับผิดชอบ และการงานของ ปลัดอำเภอกับนายอำเภอผู้ช่วยไม่ต่างกัน แล้ว กระทรวงมหาดไทยจะเลื่อนฐานะ ปลัดอำเภอให้สูงขึ้น โดยเพิ่มอัตราเงิน เดือนให้มากกว่าที่เป็นอยู่ในขณะนี้ได้เพียง ใดหรือไม่ เพราะเหตุใด

น.ต.หลวงธำรงนาวาสวัสดิ์ ร.น. (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย):
 รัฐบาลขอตอบ กระทั่งถามดังนี้ ๑. ปลัด อำเภอ หรือนาย อำเภอผู้ช่วยก็อยู่ในฐานะ เป็นปลัดอำเภอเช่นเดียวกัน แต่การที่ ได้ตั้งตำแหน่ง นายอำเภอผู้ช่วยขึ้น นั้น ก็เพื่อที่จะได้ทราบว่า การตั้งปลัด อำเภอเกี่ยวกับการคัดเลือกเลื่อนตำแหน่ง ตามพระราชกฤษฎีกา แต่อย่างไรก็ดี เวลานี้ได้มีกฎ ก.พ. เรียกชื่อเป็นอย่างเดียวกันแล้ว ๒. ความรับผิดชอบในการงาน ของปลัดอำเภอและ นายอำเภอผู้ช่วยเป็น เช่นเดียวกันจะต่างกันบ้างก็ด้วยความ รับผิดชอบตามฐานะหรืออาวุโสของตำแหน่ง นั้น ๆ ๓. กระทรวงมหาดไทยได้พยายาม อยู่แล้วที่จะส่งเสริมฐานะของปลัดอำเภอ

ให้สูงขึ้นเป็นลำดับ กล่าวคือแต่เดิมเงิน เดือนปลัดอำเภอเริ่มต้นตั้งแต่ ๕๐ บาท ใน พ.ศ. ๒๔๗๘ ได้เพิ่มขึ้นเป็น ๕๒ บาท และใน พ.ศ. ๒๔๗๙ ได้เพิ่มขึ้น เป็น ๕๖ บาท และจะได้พยายาม ขยับ ขยายต่อไปเท่าที่จะทำ ได้ภายในวงเงิน งบประมาณ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
 กระทั่งต่อไปของหลวงศรีประกาศ เรื่อง งตการส่งผู้พิพากษาฝึกหัดไปช่วยพิจารณา ความที่ศาลจังหวัด -

หลวงศรีประกาศ (ผู้แทนราษฎร จังหวัดเชียงใหม่) : ข้าพเจ้าขอตั้ง กระทั่งถาม รัฐมนตรีว่าการ กระทรวง ยุติธรรมดังต่อไปนี้ จะจัดส่งผู้พิพากษา ฝึกหัดไปช่วยพิจารณาความที่ศาลจังหวัด จะได้หรือไม่ การส่งไปเช่นนั้นอาศัย อำนาจอะไร

เจ้าพระยามหิธร (รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงยุติธรรม) : รัฐบาลขอ ตอบว่า โดยเหตุที่กระทั่งนี้ได้รับ ตั้งแต่วันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๔๗๘ ซึ่งเป็นเวลาที่ใช้พระราชบัญญัติ ระเบียบ ข้าราชการตุลาการฉบับเก่า และบังคับ

ได้ประกาศใช้พระราชบัญญัติระเบียบ
ข้าราชการฝ่ายตุลาการฉบับใหม่แล้ว
กระทรวงยุติธรรมจึงขอตอบว่า การส่ง
ผู้พิพากษาฝึกหัดไปช่วยตามศาลหัวเมือง
ในเวลาที่ใช้พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ
ตุลาการฉบับเก่านั้นอาศัยอำนาจ
ตามมาตรา ๒๐ อนุมาตรา ๑ ซึ่งมีว่า
"ห้ามมิให้เลื่อนข้าราชการตุลาการเข้ารับ
จุนตำแหน่งตุลาการ เว้นแต่บุคคลนั้นมี
อายุเกิน ๒๕ ปี และได้รับราชการเป็นผู้
พิพากษาฝึกหัดมาแล้ว ไม่น้อยกว่า ๖
เดือน และผู้พิพากษาหัวหน้าศาลรับรอง
ว่ามีความสามารถพิจารณาพิพากษาคดีได้
และมีความประพฤติดี ส่วนการฝึกหัดผู้
พิพากษิตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ
ฝ่ายตุลาการฉบับใหม่นี้ มีบัญญัติ
ในมาตรา ๔๖ ดังนี้ ข้าราชการผู้ใด
ครองตำแหน่งเสมียนตุลาการ ตามพระ
ราชบัญญัติระเบียบข้าราชการตุลาการ
พุทธศักราช ๒๔๗๗ อยู่ก่อนเวลาใช้
พระราชบัญญัตินี้ เมื่อคณะกรรมการตุลา
การได้สอบสวนและพิจารณาเห็นสมควร
แล้ว ให้รัฐมนตรีมีอำนาจที่จะบรรจุเข้า
เป็นข้าราชการตุลาการสามัญชั้นโท เพื่อ
ได้รับแต่งตั้งเป็นผู้พิพากษาได้ตามกฎ
เกณฑ์ต่อไปนี้ ๑-๒-๓ ฯลฯ ได้รับ

การฝึกหัดในศาลเป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๖
เดือน และผู้พิพากษาหัวหน้าศาลรับรอง
ว่า มีความสามารถพิจารณาพิพากษาคดี
ได้ ทั้งมีความประพฤติดี ตามพระราช
บัญญัติทั้ง ๒ ฉบับไม่มีบทใดบังคับเลย
ว่า การฝึกหัดผู้พิพากษา จะทำได้แต่
เฉพาะศาลในพระนคร ที่ส่งผู้พิพากษา
ฝึกหัดไปช่วยตามหัวเมืองบ้างนั้น มีเหตุ
ด้วยว่า ได้เป็นการฝึกหัดคั้งกันมากในศาล
กรุงเทพฯ ประการหนึ่ง ทางศาลหัว
เมืองหย่อนกำลังประการหนึ่ง และเพื่อ
ให้เคยชินต่อการออกหัวเมือง ไว้สำหรับ
โอกาสหน้า เมื่อได้รับตั้งประจำจะได้ไม่
รำคาญอีกประการหนึ่ง แต่ทั้งนี้ก็ได้สม
ว่าผู้พิพากษาฝึกหัดมีเงินเดือนน้อย จึง
คิดวางทางการส่งไปฝึกหัดแต่ในศาล
จังหวัดใกล้เคียง ถ้าหากจะมีบางครั้งที่ต้อง
ไปไกล ก็ด้วยความจำเป็นที่ขาดคนช่วย
ครั้งชั่วคราว เพราะฉะนั้นทางกระทรวง
ยุติธรรมจึงยังไม่พร้อมที่จะส่งผู้พิพาก
ษาฝึกหัดไปช่วยตามศาลหัวเมืองเสียที่
เดียว

หลวงศรีประกาศ (ผู้แทน
ราษฎรจังหวัดเชียงใหม่) : กฎหมาย
ที่ให้นรัฐมนตรีอ้างมานั้น ไม่ตรงกับคำว่า

“เพราะเหตุไรเราจึงส่งผู้พิพากษา ผึก หัก ไปช่วยพิจารณา” เพราะเหตุว่าผู้พิพากษา ผึก หัก นั้น ไปนั่งเป็นคณะไม่ได้ ถ้าเมื่อส่งไปเช่นนั้นแล้วก็เป็นการลำบากกับศาล หัวเมือง ก็ท่านจะแก้ไขได้อย่างไรในเมื่อไม่เป็นคณะ

เจ้าพระยามหิธร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : ราชการในศาลหัวเมือง ไม่ใช่มีแต่นั่งพิจารณาอย่างเดียว ต้องทำการอย่างอื่นด้วยเหมือนกันถ้าได้ส่งผู้พิพากษา ผึก หัก ก็ช่วยกันหนุนกำลังในเชิงการ

หลวงศรีประกาศ (ผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่) : ที่ข้าพเจ้าตามนั้นตอบไม่ตรงปัญหา ข้าพเจ้าถามว่านั่งเป็นคณะไม่ได้ ข้าพเจ้าไม่ได้บอกว่าให้ทำอย่างอื่น ส่งไปนั่งพิจารณาคณะไม่ได้ท่านก็รับแล้ว เป็นองค์คณะไม่ได้ท่านก็ยังจะส่งไปอีกหรือ กฎหมายไม่ให้เป็นอย่างนั้น

เจ้าพระยามหิธร (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : ข้าพเจ้าไม่ได้ว่าส่งไปนั่งเป็นคณะผู้พิพากษาแต่ส่งไปหนุนกำลังผู้พิพากษาได้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : หมตรระเบียบวาระกระทู้ตามต่อไป ขอให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติโอนที่ดิน ซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ตำบลเจ้าพระยาภาณุวงศ์ อำเภอบางยี่เรือ จังหวัดธนบุรี ให้แก่นางสาวลับ แสงชูโต นางสาวหลง แสงชูโต และนางสาวยม แสงชูโต พุทธศักราช ๒๔๘๐ ของรัฐบาล

ขุนสมาหารหิตะคดี (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) : รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติโอนที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ตำบลบางยี่เรือ จังหวัดธนบุรี ให้แก่นางสาวลับกับพวก ด้วยเหตุที่ว่าที่ดินรายนี้เดิมอยู่ในความปกครองของกระทรวงมหาดไทย กระทรวงมหาดไทยมีความประสงค์ที่จะตัดถนนผ่านเข้าไปในที่ดินอีกแปลงหนึ่ง ซึ่งเป็นของฝ่ายผู้ที่ได้รับโอนนี้ ฝ่ายผู้ที่จะได้รับโอนมีความยินยอมที่ให้โดยมิได้คิดค่าเสียหาย ในเวลานั้นจึงมีการตกลงกันว่าทางกระทรวงมหาดไทยจะโอนที่ดินแปลงรูปสามเหลี่ยมนี้ให้แก่ฝ่ายผู้รับโอน เพื่อเป็นการทดแทน ผู้รับโอน แม้จะยังไม่ได้รับการ

โอนไปโดยเด็ดขาด แต่ก็ได้เป็นที่ตกลงกันว่าให้ผู้รับโอน กระทบการปลูกสร้างบางอย่างจนถึงกับผู้รับ โอน ได้ปลูกห้องแถวลงไปในที่นั้นบ้างแล้ว ต่อมาที่ดินรายนี้ได้ตกมาอยู่ในความปกครอง ของกระทรวงการคลัง ปัญหาที่เกิดขึ้นมาตามท้องเรื่องที่มีมาแล้วแต่เดิมทาง กระทรวงมหาดไทย กระทรวงการคลังได้พิจารณาเหตุผลในทางที่ว่าที่ดินแปลงนี้ควรจะโอนให้แก่ผู้ได้รับโอนหรือไม่ เห็นว่าที่ดินแปลงนี้เป็นที่ที่ไม่สงวนและไม่สู้จะใช้ประโยชน์อะไรมากมายนัก และเหตุผลในทางศีลธรรม ในเมื่อเขายอมให้ที่ดินโดยมิได้คิดค่าเสียหาย และได้ลงมือทำทำอะไรไปบ้างแล้ว ทางกระทรวงการคลังเห็นเป็นการสมควรที่จะโอน ที่รายนี้ให้แก่ผู้รับโอนเพื่อเป็นการตอบแทน การโอนนั้น หากได้โอนให้เปล่า ๆ ไม่ ทางฝ่ายรัฐบาลได้คิดเป็นการขาย คือในเนื้อที่ที่โอนมีเนื้อที่ ๘๐ ตารางวา คิดราคาขายตารางวาละ ๓๒ บาท การโอนนี้ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๓๐๕ บังคับว่าจะสำเร็จเด็ดขาดได้ก็ด้วยออกเป็นพระราชบัญญัติ โดยเหตุนี้รัฐบาลจึงเสนอขึ้น มาเพื่อ ขอให้สภาฯ รับหลักการ

นายทองอยู่ พุฒพัฒน์ (ผู้แทนราษฎรจังหวัดธนบุรี) : เท่าที่ข้าพเจ้าได้ฟังคำแถลง ของท่าน รัฐมนตรีเมื่อกันก็รู้สึกว่าการโอนที่นี้ ทางฝ่ายกระทรวงการคลังไม่ได้เสียเปรียบ และทางฝ่ายราษฎรก็ไม่ได้เสียเปรียบ ฉะนั้นเห็นว่าควรจะรับหลักการได้ จึงขอเสนอให้ลงมติ

พระพิไลสุนทรการ ร.ท. ทองคำคล้ายโอภาส รับรอง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อมีผู้เสนอให้ลงมติแล้ว ไม่มีผู้ใดคัดค้าน ข้าพเจ้าจะให้ลงมติ ผู้ใดเห็นว่าการจะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ไว้พิจารณาต่อไปขอ ได้โปรดยกมือขึ้น

(สมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าสภาฯ รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ต่อไปส่งกรมการ ชุติ ๑ แปรญัตติภายในวันนี้

ขุนสมหารทิตะคดี (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) : ขอ ๓ วัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ประณัติตกภายใน ๓ วัน เมื่อไม่มีผู้ใดคัดค้าน ข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุมนี้อนุมัติให้ประณัติตกภายใน ๓ วัน วาระต่อไปขอให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อจัดสร้างการชลประทานในจังหวัดลำปาง พุทธศักราช ๒๔๘๐ ของรัฐบาล

พระยาฤทธิอัคเนย์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรธิการ) : รัฐบาลได้เสนอร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อจัดสร้างการชลประทานในจังหวัดลำปางขึ้นมา มีหลักการว่าจะเวนคืนที่ดินและอสังหาริมทรัพย์อย่างอื่นตามที่ได้กำหนดเขตไว้ในพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินที่จะเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อจัดสร้างการชลประทานในจังหวัดลำปาง พุทธศักราช ๒๔๗๘ เหตุผลเนื่องจากกรมชลประทานกระทรวงเกษตรธิการ ได้ทำการสำรวจที่ดิน ซึ่งจะต้องเวนคืนเฉพาะบริเวณแนวเขตการชลประทานในตำบลบ้าน

หมาก ตำบลเสด็จ และตำบลทุ่งฝาย อำเภอเมือง จังหวัดลำปาง ตามที่ได้กำหนดเขตไว้ในเขตพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินที่จะเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ เพื่อจัดสร้างการชลประทานในจังหวัดลำปาง พุทธศักราช ๒๔๗๘ เสร็จส่วนหนึ่งแล้ว สมควรที่รัฐบาลจะประกาศใช้พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ เมื่อเจ้าของหรือผู้ปกครองทรัพย์สินซึ่งจะต้องเวนคืน จะได้เงินค่าทำขวัญให้เป็นการเสร็จไป และเจ้าหน้าที่จะได้เข้าครอบครองทรัพย์สินนั้น จัดสร้างการชลประทานตามโครงการสืบไป โดยอาศัยความตามมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ พุทธศักราช ๒๔๗๗ ตามที่เสนอมานี้ หวังว่าสภาฯ นี้คงจะได้รับหลักการนี้ไว้พิจารณาต่อไป

นายสรอย ณ ลำปาง (ผู้แทนราษฎรจังหวัดลำปาง) : พระราชบัญญัติเรื่องนี้เป็นพระราชบัญญัติที่จะต้องจ่ายเงินแก่ราษฎร ซึ่งกระทรวงเกษตรธิการ ได้เข้าครอบครองในที่ดินทำประโยชน์แล้ว ซึ่งเวลานี้ราษฎรทั้งหลายกำลังรอรบเงินนั้นอยู่ ข้าพเจ้า

หวังใจว่าสภา คงจะไม่มี การขัดข้อง
ขอเสนอให้ลงมติ

นายคิเรก ชัยนาม ร.ต. เนตร์
พูนวิวัฒน์ รับรอง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
มีผู้เสนอให้ลงมติแล้ว ผู้ใดเห็นว่าควร
รับหลักการแห่งร่าง พระราชบัญญัตินี้ไว้
พิจารณาต่อไป ขอให้ไปรคยยกมือขึ้น
(สมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอให้ไปรคยยกมือขึ้น
(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
เป็นอันว่ารับหลักการแห่งร่าง พระราช-
บัญญัตินี้ ส่งกรมการชุกที่ ๒ แปร-
ญัตติภายในกวัน

พ.อ. พระยาฤทธิอัคเนย์ (รัฐ-
มนตรีว่าการกระทรวงเกษตรธิการ) :
ภายใน ๒ วัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
แปรญัตติภายใน ๒ วัน เมื่อไม่มีผู้ใด
คัดค้านข้าพเจ้าถือว่าที่ ประชุมอนุมัติให้
แปรญัตติภายใน ๒ วัน วาระต่อไปขอ
ให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติโอนที่ดิน

ซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ตำบล
ระแหง อำเภอลาดหลุมแก้ว จังหวัด
ปทุมธานี ให้แก่นายเจีย แซ่หลิม พุทธ-
ศักราช ๒๔๘๐ ของรัฐบาล

ขุนสมาหารหิตะคดี (รัฐมนตรี
ช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) : รัฐ-
บาลมีความประสงค์จะแลกเปลี่ยนที่ดิน
อันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ให้
แก่นายเจีย แซ่หลิม เนื้อที่ประมาณ
๓๐๐ ตารางเมตร และจะได้มาจาก
นายเจีย แซ่หลิม เนื้อที่ประมาณ
๑,๖๐๐ ตารางเมตร เหตุผลที่จะแลกเปลี่ยนกัน
นั้นก็คือว่าแต่เดิมมานั้น ที่ว่าการ
อำเภอลาดหลุมแก้วได้ปลูกสร้างสิ่งปลูก
สร้างนั้นรुकกล้าเข้าไปในที่ดินของนายเจีย
เพื่อจะให้สำเร็จประโยชน์ของนายเจีย
คือว่าไม่ต้องรुकกล้ากันต่อไป และอีก
ประการหนึ่งเพื่อจะขยายเขตอำเภอให้
กว้างขวางขึ้นอีก เพราะฉะนั้นรัฐบาล
จึงเสนอพระราชบัญญัติ^{ฉบับนี้}ขึ้นมาเพื่อขอให้
สภาฯ รับหลักการเพราะเหตุว่าการที่จะ
โอนกันได้สำเร็จเด็ดขาด ตามประมวล
กฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาตรา ๑๓๐๕

กำหนดให้ทำเป็นพระราชบัญญัติ เพราะ
ฉะนั้นรัฐบาลหวังว่าสภาฯ คงจะรับหลักการ

นายทองกระจาย รัชตะวรรณ
(ผู้แทนราษฎรจังหวัดปทุมธานี) : ตาม
ที่รัฐบาลได้เสนอร่างพระราชบัญญัติโอน
ที่ดินซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน
ตำบลระแหง อำเภอลาดหลุมแก้ว จังหวัด
ปทุมธานี เพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนกับที่
ส่วนตัวของบุคคลนั้น ข้าพเจ้าเห็นว่า
สภาฯ นี้ควรจะรับหลักการ เพราะเหตุ
ว่าที่ที่จะแลกเปลี่ยนกันนั้น ทั้งสองฝ่าย
ถ้าจะคำนึงถึงประโยชน์ที่จะได้รับแล้ว
ทางที่ว่าการอำเภอ ได้ความหนาแน่น
ส่วนทางนายเจียนนาคใต้ ซึ่งต่อกับที่
ขายของตน เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่า
สภาฯ นี้ควรจะรับหลักการแห่งร่างพระ
ราชบัญญัตินี้ต่อไป ข้าพเจ้าขอเสนอให้
ลงมติ

นายแทน วิเศษสมบัติ ร.ท. ทองคำ
คล้ายโอภาส รับรอง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
มีผู้เสนอให้ลงมติแล้ว ผู้ใดเห็นว่าควร
รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ไว้
พิจารณาต่อไป ขอให้ไปรยกมือขึ้น

(สมาชิกรยกมือส่วนมาก)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอให้ไปรยกมือขึ้น
(ไม่มีสมาชิกรยกมือ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
เป็นอันว่ารับหลักการแห่งร่างพระราช-
บัญญัตินี้ไว้พิจารณาต่อไป ส่งกรรมา-
ธิการชุดที่ ๓ แปรญัตติภายในกวัน
ขุนสมาหารหิตะคดี (รัฐมนตรี
ช่วยว่าการกระทรวงการคลัง) : ขอ
๒ วัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
แปรญัตติภายใน ๒ วัน ผู้ใดมีความ
เห็นอย่างไร เมื่อไม่มีเป็นอันว่าแปรญัตติ
ภายใน ๒ วัน ต่อไปขอให้พิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติควบคุมการเหมือง
ฝายและพนัง พุทธศักราช ๒๔๘๐ ของ
นายบุญมี ตุงคนาคร

นายบุญมี ตุงคนาคร (ผู้แทน
ราษฎรจังหวัดลำพูน) : ข้าพเจ้าขอ
เสนอร่างพระราชบัญญัติควบคุมการ
เหมืองฝายและพนัง พุทธศักราช
๒๔๗๗ โดยมีหลักการว่าพระราชบัญญัติ

เหมืองฝายและพียง เท่าที่มีอยู่แล้ววันหนึ่ง
ไม่รักภูมิ สมควรจะแก้ไขบางมาตราเพื่อ
ให้เหมาะสม เหตุผลที่ต้องแก้พระราช
บัญญัติเหมืองฝายและพียง บางมาตรา
ก็เพื่อจะควบคุมการทำเหมืองฝายและพียง
ให้ยิ่งขึ้น เพราะเท่าที่มีอยู่แล้ววันหนึ่งมี
ข้อความไม่รักภูมิพอ ทำให้ผู้ทำหน้าที่
ควบคุมการทำเหมืองฝายและพียง ปฏิบัติ
งานไม่สะดวกและบางมาตราทำให้ราษฎร
เดือดร้อน ข้าพเจ้าจึงขอแก้ไขเพิ่มเติม การ
ที่ข้าพเจ้าขอแก้ไข วิเคราะห์ศัพท์คำว่า
เครื่องอุปกรณเหมืองฝายและพียงนั้น ก็
เพราะเหตุว่า คำวิเคราะห์ศัพท์เดิมมีความ
แคบเกินไป กินความไม่ถึงตัวอย่างเช่น
รถยนต์ ลูกล้อ เรียกว่าอุปกรณได้ แต่
การทำเหมืองฝาย อย่างเช่นพียงกันน้ำ
เป็นต้น ถ้าหากว่าจะทำกันใหม่ จะต้อง
ไปชุกเอาคืนขึ้นมาทำ ถ้าหากว่าจะใช้คำ
ว่าอุปกรณตามวิเคราะห์ศัพท์เดิมแล้ว
ความกินไปไม่ถึง อีกประการหนึ่ง คือ
มาตรา ๒๕ ที่ข้าพเจ้าขอแก้ไขข้อความ
ใหม่ว่าดังนี้ "ให้บุคคลผู้ใดกระทำการที่
ควบคุมการทำเหมืองฝายและพียงดังกล่าว
ไว้ในมาตรานี้ ได้รับยกเว้นการเกณฑ์
แรงและเครื่องอุปกรณเหมืองฝายและ

พียงในเขตตำบลนั้น โดยมีกำหนดอัตรา
คือ ก. กำนันและหัวหน้าเหมืองฝายคน
ละ ๓๐ ไร่ ข. ผู้ใหญ่บ้านและผู้ช่วย
หัวหน้าเหมืองฝายคนละ ๑๕ ไร่ถ้าบุคคล
ผู้ทำหน้าที่ควบคุมเหมืองฝายและพียง ได้
กระทำการควบคุมงาน ซึ่งงานนั้นมีจํา
นวนเนื้อที่ทำการเพาะปลูกไม่ถึง ๓๐๐
ไร่ ให้ได้รับการยกเว้นตามข้อ ก. และ
ข. ครึ่งหนึ่ง การที่ข้าพเจ้าขอแก้ไขเช่นนี้
โดยเหตุที่ว่าบางตำบล ซึ่งในตำบลนั้นมี
หลายหมู่บ้านด้วยกัน แต่ว่าบางหมู่บ้าน
และผู้ใหญ่บ้านนั้นไม่ได้ไปทำงานเหมือง
ฝายนั้น โดยเหตุที่ว่าลูกบ้านของเขาไม่
มีทำที่ไปทำเหมืองฝายเลย ถ้าถือตาม
พระราชบัญญัติเก่าแล้ว ผู้ที่ได้รับการ
ยกเว้นตามมาตรา ๒๕ นี้ไม่ต้องไปทำ
งานก็ได้รับยกเว้นตามกฎหมาย ส่วนความ
มุ่งหมายของพระ ราช บัญญัติ ที่แก้ไขใหม่
นี้ ต้องควรยกเว้นเฉพาะผู้ที่ไปทำการ ควบ
คุมเหมืองฝายเท่านั้น อีกประการหนึ่ง
การที่กำหนดว่าถ้ากำหนดเนื้อที่ไม่ถึง ๓๐๐
ไร่แล้วให้ได้รับการยกเว้นครึ่งหนึ่งก็ โดย
เหตุที่ว่าเหมืองสาธารณะนั้น ไม่จำเป็นจะ
ต้องเป็นเหมืองใหญ่เสมอ เหมืองที่ได้รับ
หน้าฝนหรือน้ำคลองเล็ก ๆ น้อย ๆ ก็เป็น

เหมือนสาธณะได้เหมือนกัน ซึ่งมีเนื้อที่
 พอรับนาเพียง ๓๐๐ ไร่ ถ้าให้กำหนด
 ผู้ใหญ่บ้านได้รับยกเว้นมากมายเช่นนี้แล้ว
 คนงานที่จะไปทำงานเหมืองฝายนั้น ทำ
 การไม่ไหว เพราะเหตุว่าได้รับการยก
 เว้นเสียหมด แล้วอีกประการหนึ่งการ
 เกณฑ์แรงงานและแบ่งงานในการทำ
 เหมืองฝายและ พันธ์ให้กำหนดแบ่งงาน
 ตามจำนวนเนื้อที่ที่ทำการเพาะปลูกของผู้
 ที่กรรมสิทธิ์ที่ดินหรือผู้ที่ทำหน้าที่ทางาน
 มีมากหรือน้อยตามส่วน แต่ถ้างานใดไม่
 อาจตกลงแบ่งกันได้ตามนั้นก็ให้คำนวณ
 ดังต่อไปนี้ ผู้ถือกรรมสิทธิ์ที่ดินหรือผู้มี
 หน้าที่ทางานคนใด มีเนื้อที่ตั้งแต่ ๑ ไร่ ถึง
 ๑๐ ไร่ ให้ไปทำงานคน ๑ ถ้ามากกว่า
 ๑๐ ไร่ ให้คำนวณทวีขึ้นไปโดยอัตรา ๑๐ ไร่
 ต่อ ๑ คน เศษตั้งแต่ครึ่งขึ้นไปให้นับ
 เป็นจำนวนเต็ม การที่ข้าพเจ้าขอแก้
 มาตรการนี้ ก็โดยเหตุที่ว่าตามพระราช
 บัญญัติกำหนดเจ้าหน้าที่และกำหนดผู้ใหญ่
 บ้านมักไปถือเอาอัตรา ๑ ไร่ ไปแบ่ง
 การงานให้ราษฎรซึ่งการงานนั้นควร จะ
 แบ่งได้ทั้งข้าพเจ้าจะชักตัวอย่าง เช่นว่า
 เรามีนา ๑๐ ไร่ เกณฑ์ให้เอาไม่ไปทำ
 หลักฝายไร่ละส่งเราต้องนำไป ๑๐ ลำ
 ถ้าเราไปถือตามอัตรา ๑๐ ไร่ต่อ ๑ ลำ

จะต้องเสียไม่ลำเดียว ที่ข้าพเจ้าขอแก้
 ใหม่นั้นมีความว่า ให้ถือตามจำนวนเนื้อที่
 นาที่มีอยู่ตามจำนวนของราษฎรนั้น ถ้า
 มีอยู่ ๑๐ ไร่ หรือร้อยไร่สิบลำก็ร้อยลำ
 เป็นต้น เพื่อจะได้เครื่องอุปกรณ์นั้นมา
 ทำเหมืองฝายแข็งแรงขึ้น เพราะฉะนั้น
 หวังใจว่าสภาฯ นี้คงจะรับหลักการไว้
 พิจารณาต่อไป

พ.อ. พระยาฤทธิอัคนย์ (รัฐ-
 มนตรีว่าการกระทรวงเกษตรราชการ):
 ตามที่ท่านสมาชิกเสนอร่างพระราช
 บัญญัติควบคุมการเหมืองฝายและ
 พันธ์ขึ้นมา นั้น รัฐบาลได้พิจารณาแล้ว
 มีความรู้สึกว่าพระราชบัญญัติฉบับมาตรา
 ก็ยังไม่รัดกุมจริงอย่างที่ท่านสมาชิกได้
 แกลงมาแล้ว เพราะฉะนั้นจึงใคร่จะเสนอ
 ร่างพระราชบัญญัติที่จะได้รับการ ปรับ-
 ประงแก้ไขกันใหม่ เวลานี้กำลังพิจารณ
 กันอยู่แล้ว เมื่อท่านสมาชิกได้เสนอร่าง
 พระราชบัญญัติขึ้นขนามีข้อความมุ่งหมาย
 ดังกันแล้ว เพื่อความสะดวก ถ้าไม่
 ชักข้ออะไรก็ควรจะให้รัฐบาลรับไป
 พิจารณาเพื่อที่จะได้ ไปร่วมกันเป็นการ
 สะดวกก็

นายบุญมี ตุงคนาคกร (ผู้แทน
 ราษฎรจังหวัดลำพูน) : ใน

เรื่องนี้เมื่อทางรัฐบาลได้คิดที่จะแก้ไขทั้งที่ข้าพเจ้าได้เสนอแล้ว ข้าพเจ้าขอเรียนว่า ถ้าหากทางรัฐบาลจะได้เสนอพระราชบัญญัตินั้นเข้ามาให้ทันในสมัยประชุมนี้ ข้าพเจ้าก็ไม่มีทางขัดข้องอย่างใดที่ข้าพเจ้าขอให้ทำโดยรีบด่วนเช่นนี้ ก็เพราะเหตุว่าการทำเหมืองฝาย ได้เริ่มลงมือทำอยู่แล้ว ถ้าได้แก้ไขทันก็จะเป็นการเรียบร้อยยิ่งขึ้น

พ.อ. พระยาฤทธิอัคเนย์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรราชการ) : จะพยายามให้ได้เข้าสภา ฯ ในสมัยนี้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้ใดจะว่าอย่างไรบ้าง เมื่อไม่มีผู้ใดคัดค้าน ข้าพเจ้าจะถือว่าที่ประชุมอนุมัติให้รัฐบาลรีบไปพิจารณา ก่อนรับหลักการ ไม่มีผู้ใดคัดค้าน ข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุมอนุมัติ วาระต่อไปญาติขอให้ตั้งกรมการตรวจรายงานการประชุมสภา ฯ เพิ่มอีก ๑ ชุด ของพระพิณิจนากกร

พระพิณิจนากกร (ผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่) : การที่เสนอบุญัตตินี้ไม่มีความประสงค์อย่างอื่นนอกจากว่ามีเจตนาดีต่อสภา ฯ นี้ อยากจะให้กิจการของเราได้เสร็จไปก่อนที่พวกเราจะได้สิ้นสมัยของพวกเรา เพราะว่าไม่อยากจะให้

สภา ฯ สมัยหลังได้ว่าการงานค้างค้ำอย่างหนึ่ง แล้วผู้ที่จะมาในสมัยหลังอาจจะไม่ใช่ชุดนี้ และไม่ทราบว่าเราพูดอะไรไปแล้วเขาจะเอาไปตรวจอย่างไรได้ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าหวังว่าสมาชิกทั้งหลายคงจะไม่ขัดข้องเป็นแน่ คงจะเห็นพ้องด้วย

ร.ต. ถัด รัตนพันธ์ (ผู้แทนราษฎรจังหวัดพัทลุง) : ก่อนที่จะรับญัตตินี้ข้าพเจ้าอยากจะขอฟังความเห็นของประธานกรรมการ การตรวจรายงานการประชุมว่าเหตุใดจึงได้ค้างค้ำอย่างนี้

นายทองอยู่ พุฒพันธ์ (ประธานกรรมการตรวจรายงานการประชุม) :

รายงานการประชุมตามที่สมาชิกเสนอญัตติให้เพิ่มกรมการขึ้นอีกชุดหนึ่งนั้นเรื่องนี้ข้าพเจ้าเห็นพ้องด้วยจึงได้เซ็นนามรับรองมา การที่ท่านสมาชิกได้ถามถึงเหตุผลเรื่อง รายงานการประชุมที่ค้างค้ำนั้น ขอแถลงว่าเนื่องจากเราคณะกรรมการ ได้พยายามตรวจกัน อย่างเต็มที่พยายามตรวจโดยละเอียดที่สุด ทุก ๆ ตัวอักษร ถ้าท่านพิจารณาจะแลเห็นว่ารายงานที่คณะกรรมการได้ทำมาแล้วนั้นมีความละเอียดเพียงไร การที่จะต้องส่งเข้ามาซ้ำเช่นนี้ ก็เพราะว่าในสมัยประชุมที่แล้วมานั้นเราต้องรับทำเรื่องค้างมาจาก

สมัยก่อนๆ รายงานในระหว่างสมัยก่อนๆ นั้นเป็นจำนวนมากที่ค้าง อยู่ ฉะนั้นจึง ต้อง ล่าเข้ามาในสมัยนี้ซึ่งเราต้องพยายามตรวจ ท่อไปให้เสร็จ นี่เป็นต้นเหตุแห่งการล่าช้า ความจริงเรื่องนีทาง คณะกรรมการ ได้ พยายามทำงาน อย่างเต็มที่อย่างสุด ความ สามารถ ถ้าหากว่าท่านผู้ใดสงสัยอะไรก็ ไปรทถามได้อีก

คุณวราดิษฐ์ ตรีคุณเวชย์ (ผู้แทน ราษฎรจังหวัดหนองคาย) : ข้าพเจ้า คิดว่าถ้าสภาฯ ระลึกไปว่า ถ้าหากว่าเรา ตั้งกรรมการเพิ่มขึ้นตั้งที่ท่านได้เสนอ ญัตตินั้นจะมีการเสียหายอันใดบ้างหรือไม่ เท่าที่ข้าพเจ้าตรวจดู ไม่เห็นว่ามีการ เสียหายอย่างใด และแทนที่จะเป็นการ เสียหายกลับ จะเป็น ประโยชน์ให้เร่งรัด กิจการนั้นเร็วยิ่งขึ้น ข้าพเจ้าอยากจะให้ แล้วๆ ไปเสีย ก็คือให้ได้เผยแพร่ให้ อาณาประชาราษฎร ไม่ใช่เป็นข่าวแห่ง ก็คือเมื่อคณะกรรมการ ได้ตรวจเสร็จ แล้วควรจะมีการพิมพ์จำหน่ายต่อไปโดย เร็วทีเดียว ข้าพเจ้าสังเกตว่ารายงานการ ประชุมของเราเป็นข่าวแห่งเสีย เพราะ ฉะนั้นเมื่อทางสภาฯ ได้พิมพ์จำหน่าย การ จำหน่ายเลยขายไม่ออก เป็นการขาดทุน จนบัดนี้ นั้นเนื่องมาจากเราไม่ได้เร่งรัด

เพราะฉะนั้นสมควรแล้ว และข้าพเจ้าเห็น ชอบด้วย

ด. ยู่ เกียง ทองลงยา (ผู้แทน ราษฎรจังหวัดกาญจนบุรี) : ข้าพเจ้า ก็เห็นใจของคณะกรรมการ แต่ว่ายังมี ความข้องใจ อยากจะเรียนถามกรรมการ ที่ตรวจรายงาน การ ประชุมเพื่อว่า ความข้องใจนั้นจะ ได้ศูนย์ไป ท่าน ได้ทำ งานตั้งแต่เข้าจนเย็นหรือเปล่า

นายทองอยู่ พุฒพัฒน์ (ประธาน กรรมการตรวจรายงานการประชุม) : เรื่องนี้ในวง คณะกรรมการ ได้ประชุม ปรีกษากันถึงเวลาจะทำงานแล้วตกลง ในที่ประชุมคือเริ่มทำงานแต่เวลา เกียงเป็นต้นไปและเลิกเวลาบ่าย ๓ โมง ทุกวัน การทำงานของเราได้พยายามทำ โดยละเอียด ขอโทษคือบางคนตรวจยาก เหลือเกิน บรรทัดหนึ่งเสียเวลาถึง ๑๐ นาทีก็มีกว่าจะเสร็จ ถ้าหากว่าเราจะผ่านไปเฉยๆ ก็จะไม่รู้เรื่องอะไร ที่สุดเมื่อไป พิมพ์จะไม่เป็นเรื่องเลย

ด. ยู่ เกียง ทองลงยา (ผู้แทน ราษฎรจังหวัดกาญจนบุรี) : ถ้าหาก ว่าท่านกรรมการผู้ตรวจรายงานจะ ได้ คิดเสียใหม่ว่า ถ้าท่านจะทำงาน ตั้ง แต่เข้าจนเย็นท่านสามารถจะทำได้โดยไม่

ต้องตั้งกรรมการเพิ่มเติมหรือไม่ เพราะเหตุว่าท่านผู้เสนอนั้นก็เป็นผู้รักษาประโยชน์ของแผ่นดินเป็นอันมาก ในเรื่องความสามารถนั้นถ้าท่านจะยิ่งแสดงความสามารถยิ่งขึ้นอีกก็จะเป็นที่ชอบใจแก่สภาฯ เป็นอันมาก

นายทองอยู่ พุฒพัฒน์ (ประธานกรรมการตรวจรายงานการประชุม) : ในเรื่องนี้ คณะกรรมการ ไม่ได้ขัดข้องในการที่จะตั้ง คณะกรรมการเพิ่มเติม แต่ว่าถ้าสภาฯ นั้นมีความประสงค์ข้อยุติของ ท่านสมาชิก ทางคณะกรรมการก็จะรับใช้จนสุดความสามารถแม้ว่าจะให้ทำแต่อย่างรุ่งแล้ว ให้เลิกยกาก็ยินดีจะทำด้วยความเต็มใจ

ด. ยู่เกียง ทองลงยา (ผู้แทนราษฎรจังหวัดกาญจนบุรี) : ถ้าเช่นนั้นข้าพเจ้าคิดว่าเรื่องเป็นอันยุติได้ คือเมื่อฝ่าย กรรมการได้รับรองว่าจะทำตั้งแต่เช้าจนเย็นเพื่อความสำเร็จของสภาฯ ว่าคงจะทำได้โดยมีมติต้องเสนอตั้ง กรรมการเพิ่มเติมอีก ถ้าหากว่าเป็นการเหลือปากว่าแรงคงจะเสนอภายหลัง บัดนี้ข้าพเจ้าคิดว่าท่านผู้เสนอกงจะถอนญัตติได้

พระพิณจธนากร (ผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่) : ข้าพเจ้าไม่ต้องการจะถอน ข้าพเจ้าต้องการจะคัดค้านท่านด้วยซ้ำไป คือประธานกรรมการตรวจรายงานการประชุมไม่ได้รับรองว่าจะทำเช่นนั้น เป็นแต่พูดว่าถ้าสภาฯ นี้จะใช้ก็ยินดีจะรับใช้ ไม่ได้รับรองว่าจะทำเช่นนั้น ท่านบอกว่าจะไม่ขัดข้องถ้าสภาฯ นี้จะตั้ง กรรมการ ขึ้นอีกชุดหนึ่ง ขอให้ฟังให้ดี ถ้าสภาฯ นี้คิดจะใช้ตั้งแต่อย่างรุ่งถึงยามค่ำนั้นจะทำหรือไม่ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าจะไม่เป็นการสมควร ละมั้งที่เราจะมาโต้เถียงกัน เพราะฉะนั้นจึงขอเสนอให้ลงมติ

ขุนเสนาสัสดี ร.ต. ถัก รัตนพันธ์
รับรอง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้เสนอให้ลงมติแล้ว มีผู้ใดจะอภิปรายอีก ผู้ใดเห็นว่าควรจะต้องตั้งกรรมการเพิ่มชุดหนึ่งชุดตามญัตติที่เสนอขึ้นมาขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๒๘ ท่าน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอได้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๓๑ ท่าน)

เป็นอันว่าญัตตินี้ตกไป

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :

เลิกประชุมเวลา ๑๖.๑๖ นาฬิกา

คณะกรรมการตรวจรายงานการประชุม

ร.ต.ต.บุญแถม ปิตยานนท์	ประเสริฐ บัณฑิตสุนทร	ผู้จกรายงาน
บุญมี ตุงคณากร	บุญช่วย สุนทรหมัก	"
แชะ ยูนพันธ์	ประสิทธิ์ ศรีสุชาติ	"
ทองอยู่ พุฒพัฒน์	ประเทือง อินทร	"
เขียน กาญจนพันธ์	ศิริ อินทร	"
เทียบ นันทแพทย์	ถิน จุฑารพ	"
บุญศิริ เทพาคำ	สุรินทร์ ลีพลากร	"

ร.ท.ทองคำ กล้ายโสภาส

ตรวจแล้ว วันที่ ๔ สค ๒๔๘๐

หลวงคหกรรมบดี

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

พระยามานวราชเสวี

ประธานสภาผู้แทนราษฎร

พิมพ์ที่กองการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร